

[Kampmann.]

formalia i denne sag. Man må vel på grundlag af de faldne bemærkninger gå ud fra, at der er flertal i folketinget for, at formalia er, at disse forhold kun kan ændres ved lov.

Jeg måtte beundre hr. Gudmes fleksible indlæg i forhold til tidligere. Så vidt jeg skrev det ned, sagde hr. Gudme direkte, at det ikke skulle komme an på et spørgsmål om formen. Jeg tør nok sige, at det er en mere afslappet holdning til formspørgsmålet, end vi var vidne til i foråret 1973, hvor selve formspørgsmålet blev gjort til en meget afgørende sag, nemlig om den daværende minister havde adgang til at regulere det ved en bekendtgørelse eller ved en særlig lov. Jeg tør nok sige, at dér var ikke nogen afslappethed til stede i synspunktet hos de daværende VKR-partier.

Men jeg behøver ikke forlænge debatten her. Jeg fornemmer, at der i salen og dermed også hos ministeren er tilslutning til, at det er lovreguleret område og derved må det forblive, ellers havde vi jo fået et forslag til folketingsbeslutning med en opfordring til at ændre bekendtgørelsen og ikke et egentligt lovforslag, således som det foreligger her.

Gudme (RV):

Med hensyn til det sidste, hr. Kampmann her sagde, vil jeg da lige gøre opmærksom på, at på dét punkt var vi under behandlingen af forslaget om ændring af postloven i fjor helt afslappede, for da lovforslaget kom frem her i folketinget, havde den daværende minister, hr. Kampmann, jo overvundet sig selv og konstateret, at det var et område, hvor der kun kunne foretages ændringer ved lov. Men det er rigtigt, at der var lidt presediskussion forinden, og at hr. Kampmann havde visse anfægtelser. Jeg ved ikke, om hr. Kampmann dengang måske ikke var afslappet, men da vi kom til behandlingen af lovforslaget her i folketinget, var der i hvert fald på dette punkt fuld afslappethed til stede. Hr. Kampmann havde konstateret, at der skulle en lov til for at ændre det.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg kan ikke frigøre mig for trangen til at udstøde et lille suk over alle de røde spøgelse, man nævner i denne sal, hver gang ordet postsparebank eller postgirokontor bli-

ver nævnt. Ak ja, der skal ikke meget til for at skræmme. Det forekommer mig, at dette lille anliggende egentlig talt ligger revolutionens sag noget fjernt.

Det drejer sig om en forenkling og en simplificering, om udnyttelse af foreliggende ressourcer, der allerede er i statens regie. Det er ikke spor andet end sund og fornuftig politik, uanset holdning til spørgsmålet af større samfundsrelevans som socialisme eller ej, dette drejer sig om.

Jeg vil dernæst lige pointere, at det forekommer mig, at det under alle omstændigheder ville være meget væsentligt, hvis man ville gøre noget for at gøre postgirokontoret mere effektivt i dets funktioner ved at forbedre personalets forhold. Det kan godt være, at den drøftelse, der foregår her, kan tjene til at rette lidt mere opmærksomhed mod andre forhold med hensyn til administrationen af den eksisterende lov end det, der allerede her er nævnt i retning af formalia omkring ændring af bekendtgørelsen, som jeg altså stadig vil fastholde, at jeg ikke anser for rimelig.

Ordføreren for forslagsstillerne (Juul-Madsen) (KF):

Må jeg sige til fru Kristine Heltberg, at det konservative folkeparti ikke ser nogen røde spøgelse i forbindelse med denne sag, og de røde spøgelse, som SF måske måtte repræsentere, gør os aldeles ikke forskrækket. Men det, der er det afgørende for det konservative folkeparti, er, at vi har en veludbygget bank- og sparekassevirksomhed her i landet, som med sit omfattende net af filialer ganske gratis, uden at det koster det offentlige en krone, besørger enhver fornuftig bankforretning, og herunder alt hvad der har forbindelse med lønkonti og lønkontolån og lignende ting. Der er derfor ikke nogen mening i, at vi skal øge det administrative apparat og statens indflydelse i øvrigt ved at lade store dele af lønmodtagernes penge gå over en statsbank, i stedet for, at de kan blive i den private regie, hvor de hidtil har befundet sig udmærket.

(Kort bemærkning.)

Kristine Heltberg (SF):

I modsætning til hr. Juul-Madsen tror jeg egentlig ikke på, at bankerne over den ind-